

tiver, der vedtages, men det maa dog bemærkes, at denne enstemmige Tilslutning skete, efter at det i Motiverne var udtalt, at Ministeriet agtede at skærpe denne Prøve for at sikre sig, at Eleverne ved Optagelsen var i Besiddelse af flere Kundskaber og større Modenhed, end hidtil havde været Tilfældet. Men nu er Spørgsmaalet: Har denne Optagelsesprøve ikke ført til det den Gang tilsigtede Resultat? Og herpaa lyder Svaret fra dem, der paa dette Omraade ere sagkyndige: Det har den neppe. Denne Optagelsesprøve har ikke fuldt ud sikret Seminarierne, at deres yngste Klasse kan begynde paa det Grundlag, som er ønskeligt, for at de 3 Aars Seminarieophold kan give det fulde Udbytte. Grunden hertil kan være en af to, eller den kan være noget af hvert. De af Ministeriet fastsatte Fordringer kunne være for smaa, eller Eksaminatorerne kunne være for lempelige. Paa den først nævnte Grund kunde der ganske vist raades Bod ved, at Ministeriet udstedte en Bekendtgørelse om noget større Fordringer. Formelt er Ministeriet berettiget dertil, hvad Dag det skulde være, og moralsk vilde det ogsaa kunne være fuldt berettiget, naar Ministeriet kun ikke overskred de Grænser, som maa antages at have været Forudsætningen ved Vedtagelsen af Loven af 1894.

Nu bestemmer imidlertid det af mig forelagte Forslag: Lad os samtidig med, at vi noget skærpe Optagelsesprøven, indføre Lettelse i Forberedelsestiden, saa at de noget skærpede Fordringer til Elevens Standpunkt give Sikkerhed for, at den Tid, der er gaaet siden hans Konfirmation, ikke blot sætter den Frugt, at han har glemt en Del af det, han kunde, da han gik ud af Skolen, samtidig ophæve Kravet om et Aars praktisk Skolegerning. Nu skal der anvendes et Aar til Forberedelse, før Eleven kommer paa Seminariet. Der er altsaa heri intet nyt og heller intet, der for ubemidlede Elever vil kunne hemme Adgangen til Seminariet. Efter den nu bestaaende Ordning skal Eleven anvende et Aar til Forberedelse, men dette Forslag siger: Det er nyttigere, at han anvender dette Aar til at læse noget videre, til at dygtiggøre sig i de almindelige og elementære Skolefag fremfor at gaa og holde Skole, hvad der har vist sig egentlig ikke at betyde stort eller at give noget virkeligt Udbytte. Det ene Aar skal altsaa allerede nu anvendes til Forberedelse.

Saa udtales der i Motiverne, at man

vil regne, at de Fordringer, der ville blive stillede til Optagelsesprøven, ville kunne naas ved at anvende $1\frac{1}{2}$ Aar, saa det eneste ny, den eneste strengere Fordring vil altsaa kun være det, at der kan gaa et halvt Aar mere til den Forberedelse, som det er nødvendigt for Eleven at underkaste sig, før han kommer paa Seminariet, end nu, hvor det er et Aar. Optagelsesprøven er altsaa intet nyt, og den Tid, som skulde medgaa efter den her foreslaaede Ordning, regnes kun at lægge et halvt Aar mere til den nødvendige Forberedelsestid, man har nu.

Nu siger det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Emil Petersen), at der er ikke rejst Krav om nogen Skærpelse af denne Optagelsesprøve af Folk, som virkelig ere sagkyndige, det er kun Folk, der se rent teoretisk paa Tingene, som stille denne Fordring, men de ere i absolut Mindretal blandt de sagkyndige. Mon dette nu er rigtigt? Danmarks Lærerforenings Bestyrelse udtaler i en Henvendelse til Ministeriet: „Men en Reform af Læreruddannelsen kræver, at Seminariernes Optagelsesprøve skærpes, og at Prøven bliver effektiv“. Og paa det 6te almindelige Skolemøde, der holdtes her i København i Fjor, optoges i den vedtagne Resolution ogsaa Kravet om en skærpet Prøve, som foretages af en af Ministeriet nedsat Kommission. Bestyrelsen for Seminarielærerforeningen, som dog her maa regnes for særlig sagkyndig — i den sidder en Statsseminarieforstander, en Forstander for vistnok vort største Privatseminarium, Forstanderinden for et Kvindeseminarium osv., — har til Ministeriet rettet en Henvendelse, hvori Bestyrelsen udtaler, at „for at det fulde Udbytte af Seminarieopholdet skal naas, maa Optagelsesprøven skærpes“, og Seminarielærerforeningens Bestyrelse foreslaar videre, at de skriftlige Opgaver, der stilles til denne Prøve, Stil, Diktat og Regning, fremtidig skulle gives af Ministeriets Censurkomité, og at Besvarelsen, ledsaget af den Karakter, Seminariet har givet den, tilstilles Censurkomiteens Formand. Det er altsaa en Statskontrol, Seminarielærerforeningen ønsker, en Adgang for den nuværende Censurkomité til at bedømme baade de skriftlige Arbejder, der gives ved Optagelsesprøven paa Privatseminarier, og samtidig Seminariets Mildhed eller Strengthed overfor Aspiranterne. Saa er der Dansk Skoleforening. Jeg har, forrige Gang jeg havde Ordet, haft Lejlighed til at omtale dennes Henvendelse til Ministe-